

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. M. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného Č.p.: SLV-23/PK-2009 zo dňa 30.apríla 2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/125/2009-23 zo dňa 16. februára 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/125/2009-23 zo dňa 16. februára 2010 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' a l š i e k o n a n i e.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného Č.p.: SLV-23/PK-2009 zo dňa 30.apríla 2009 podľa § 250j ods. 2 písm. e) OSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedeným rozhodnutím žalovaný ako druhostupňový správny orgán zamietol rozklad žalobcu podaný proti Personálnemu rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19 zo dňa 19.januára 2009 vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov PZ, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej

polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) a personálny rozkaz potvrdil.

Krajský súd v Bratislave v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že ako súd miestne a vecne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. OSP preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a to v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe s poukazom na § 249 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť v súlade s § 250j ods.2 písm. e) OSP. Po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru podľa § 192 ods.1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. zo služobného pomeru príslušníka PZ v stálej štátnej službe, vo funkcii zástupcu riaditeľa Obvodného oddelenia PZ Strážske, OPP OR PZ v Michalovciach, služobného úradu KR PZ v Košiciach. Krajský súd je toho názoru, že rozhodnutie žalovaného a dôvody uvedené v návrhu na prepustenie a v personálnom rozkaze sa nezhodujú a navzájom si odporujú. Ako vyplýva z administratívneho spisu, žalobca bol s doplnením návrhu na prepustenie oboznámený dňa 15.januára 2009 a bol poučený o tom, že v lehote do 13.00 hod. dňa 15.januára 2009 môže predložiť svoje písomné pripomienky, námietky, návrhy a dôkazy. Žalobca tak urobil prípisom zo dňa 15.januára 2009 avšak riaditeľ OR PZ v Michalovciach vo svojom stanovisku k pripomienkam žalobcu uviedol: Prípadné ďalšie návrhy a pripomienky zo strany JUDr. M. H. budem považovať za účelové. Povinnosťou žalovaného bolo riadne vyhodnotiť všetky navrhované dôkazy predložené žalobcom a namietané v jeho podaniach voči rozhodnutiu prvostupňového orgánu, čo však žalovaný neurobil. Nezaoberal sa rôznymi dôvodmi, ktoré sú uvedené v návrhu na prepustenie a v personálnom rozkaze.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a zrušil rozhodnutie žalovaného, alternatívne zrušil rozsudok krajského súdu s poukazom na § 250a OSP.

Uviedol, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (205 ods. 2 písm. f) OSP.

Poukázal na § 250a OSP na povinné právne zastúpenie, pričom konštatoval, že žalobca nemá právnické vzdelanie. Z dokladov založených v jeho osobnom spise vedeného u žalovaného má vysokoškolské vzdelanie ukončené na Akadémii Policajného zboru v Bratislave a s poukázaním na § 250a OSP mal byť v predmetnom súdnom konaní zastúpený advokátom.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktorému predchádzalo, a dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania jednomyselne podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne skúmal dodržanie podmienok konania pred krajským súdom. Jednou z podmienok konania podľa druhej hlavy piatej časti OSP (konanie o žalobách proti právoplatným rozhodnutiam správnych orgánov) je obligatórne zastúpenie žalobcu advokátom, pokiaľ nemá sám právnické vzdelanie, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná na súde (§ 250a OSP). Výnimkou z obligatórneho zastúpenia sú nasledovné prípady:

- vo veci je daná príslušnosť okresného súdu,
- preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti,
- priestupkové veci,
- veci azylové a doplnkovej ochrany.

V predmetnej veci nejde o výnimku z obligatórneho zastúpenia podľa § 250a OSP, nakoľko ide o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného Č.p.:SLV-23/PK-2009 zo dňa 30.apríla 2009 v spojení s Personálnym rozkazom č. 19 zo dňa 19.januára 2009, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z..

Ďalším krokom smerujúcim k dodržaniu ustanovenia § 250a OSP bolo zisťovanie, či žalobca má právnické vzdelanie. Ak má žalobca titul (JUDr.) doktor práv, túto skutočnosť mal súd overiť na základe žalobcom predloženého úradne overeného dokladu a jeho najvyššom dosiahnutom vzdelaní. V prípade, že žalobca k žalobe nepriložil overený doklad o jeho vzdelaní preukazujúci právnické vzdelanie dosiahnuté na právnickej fakulte univerzity alebo vysokej školy, súd ho mal na predloženie takéhoto dokladu vyzvať. Preukázanie právnického vzdelania je nevyhnutné najmä preto, že titul doktor práv (JUDr.), môžu, resp. mohli udeľovať okrem právnických fakúlt aj Akadémia Policajného zboru príp. bývalá Vysoká škola Zboru národnej bezpečnosti. Z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 250a OSP vyplýva, že žalobca sa môže zastupovať sám len v prípade, ak má právnické vzdelanie, ktoré sa rovná právnickému vzdelaniu advokáta, t.j. vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike podľa § 2 ods.5 zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách v znení neskorších predpisov alebo má uznaný doklad o vysokoškolskom právnickom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou (§ 3 ods. 1 písm. b) zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Krajský súd takto nepostupoval a žalobcu nevyzval na predloženie overeného dokladu o jeho najvyššom dosiahnutom vzdelaní.

Na základe výzvy Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. mája 2010, ktorá bola žalobcovi doručená dňa 24. mája 2010, bola do súdneho spisu doručená overená kópia diplomu žalobcu preukazujúca, že skončil vysokoškolské štúdium na Akadémii policajného zboru Slovenskej republiky vykonaním štátnej skúšky v odbore bezpečnostná služba a získal titul JUDr. v študijnom odbore bezpečnostné služby. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že vzdelanie žalobcu nezodpovedá vzdelaniu advokáta, pretože nezískal vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike, a preto sa na neho nemôže vzťahovať výnimka z ustanovenia § 250a OSP („žalobca musí byť zastúpený advokátom, **pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec – člen – ktorý zaňho na súde koná**“); nemôže sa v tomto preskúmvacom konaní zastupovať sám. Povinnosť zastúpenia žalobcu advokátom v správnom súdnictve podľa ustanovenia § 250a OSP vyplýva z potreby právnych znalostí a nie odborných znalostí žalobcu v merite veci.

Krajský súd mal vyzvať žalobcu na predloženie plnej moci na zastupovanie advokátom, ktorá by sa vzťahovala na celé súdne konanie.

Krajský súd svojím postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, keď neskúmal podmienku konania podľa § 250a OSP, a kvalifikovaným zastúpením žalobcu v zmysle citovaného ustanovenia OSP mohol uplatniť ďalšie námietky proti rozhodnutiu žalovaného správneho orgánu.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 125/2009-23 zo dňa 16.februára 2010 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods.1 písm. f/, § 221 ods.2 OSP).

V ďalšom konaní krajský súd žalobcu vyzve na zaslanie plnej moci na zastupovanie advokátom a podľa reakcie bude postupovať podľa príslušných ustanovení OSP; v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods.3 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 25. mája 2011

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová